771/07

Den 25. april 2007 blev i sag nr. 70.200:

xxx xxxxx
xx xxxxxxxx xx
xxxx xxxxxxxxxx

mod

Topdanmark Forsikring A/S
Borupvang 4
2750 Ballerup

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har motorkøretøjsforsikring i Topdanmark Forsikring A/S, klager ved sin advokat over, at selskabet har anerkendt hans erstatningsansvar for en anmeldt påkørselsskade og i konsekvens heraf har opkrævet den policemæssige selvrisiko.

Selskabet henviser til, at erstatningspligten er anerkendt, jf. færdselslovens § 108.

Det fremgår af sagen, at klagerens kæreste den 28/2 2006 bakkede ud fra en parkeringsplads og derved ramte modparten, der kom kørende lige ud. Parterne er enige om sagsforløbet, hvorfor sagen alene omhandler skadens størrelse på modpartens bil.

Efter skaden anmeldte modparten en skade på sin bil, for hvilken selskabet anerkendte sin erstatningspligt og udbetalte erstatning i overensstemmelse hermed. Klageren henvendte sig herefter til en advokat, der ved skrivelse af 21/7 2006 til selskabet anførte:

> "L.R. havde på uheldsdagen lånt sin bil ud til kæresten S.L., der ganske rigtigt kommer i et meget lille sammenstød på F.s parkeringsplads.
>
> Føreren af den anden bil var ikke ejeren af bilen, men begge personer undersøgte nøje bilerne og var enige om, at der ikke var sket nogen skade.
>
> Der var en lille rund plade over et hul, idet pladen kan fjernes, hvis man skal ind til en trækkrog. Denne plade var lidt bøjet, men da min klients bil ikke har udragende

ender eller kofanger i samme højde som den lille runde plade, kunne denne skade ikke være opstå et ved uheldet.

Efterfølgende kan jeg forstå, at Topdanmark Forsikring uden at der overhovedet er bevist, hvad skaden består i og uden at L.R. har godkendt dette, foretager betaling.

Jeg er klar over at der er tale om et lille beløb, men det forekommer mig uforståeligt, at Topdanmark Forsikring på denne måde accepterer at betale en erstatning til en modpart, der måske på svigagtig måde har opfundet en skade (der var ingen umiddelbart efter uheldet), og uden at der åbenbart er taget fotos eller på nogen måde ført bevis for, at der er påført modpartens bil en skade.

Det plejer vel at være normal praksis, at man enten har en taksator til at se på bilen eller har optaget fotos og mailet dem til taksator, men det ser ikke ud til at være sket i dette tilfælde?

Min klient fastholder, at der ikke var nogen skader på modpartens bil umiddelbart efter uheldet."

Som følge heraf anførte selskabet ved skrivelse af 17/8 2006 til klagerens advokat:

"**Modpartens bil var besigtiget**
Jeg kan oplyse, at modpartens bil var blevet besigtiget af en taksator, hvilket skete allerede den 8. marts 2006 og at der i den forbindelse blev taget billeder af skaden, disse vedlægges.

Vi kan Ikke komme uden om at betale
Da der har fundet en påkørsel sted og påkørslen skete på fronten af bilen og skaden er godkendt af en taksator, kan vi desværre Ikke komme uden om, at betale denne, da det Ikke vil være muligt, at føre bevis for, at skaden ikke er opstået i forbindelse med dette uheld."

Klagerens advokat og selskabet korresponderede herefter videre om, hvorvidt selskabet var berettiget til at anerkende erstatningspligten over for modparten.

Klagerens advokat har ved skrivelse af 2/11 2006 over for nævnet nedlagt påstand om, at selskabet skal frafalde sit krav mod klageren på betaling af selvrisiko.

Selskabet har ved skrivelse af 13/12 2006 fastholdt sin afgørelse over for nævnet. Selskabet har til støtte herfor anført:

"Klager oplyser, at efter påkørslen undersøgte føreren af klagers bil og modpartens biler, og umiddelbart kunne de ikke se nogen skader på bilerne, hvorfor klager ikke mener, at der er sket skade på modpartens bil.
Modpartens bil blev fototakseret den 8. marts 2006 (8 dage efter uheldet), og af fotoet på side 8 af 10 fremgår det tydeligt, at kofangeren er revnet.

> Vi har derfor jf. færdselslovens § 108 anerkendt erstatningspligten og betalt 4.040,92 kr. (ekskl. moms) til modpartens kaskoforsikringsselskab, da der ikke er tvivl om, at bilerne har ramt hinanden."

Klagerens advokat og selskabet fremsendte herefter yderligere skrivelser til nævnet til støtte for deres påstande.

Nævnet har fået forelagt billeder af den omhandlende bil til brug for behandlingen af sagen.

Nævnet udtaler:
Indledningsvis bemærker nævnet, at selskabet er ansvarsforsikrer for klageren og således kan afgøre skyldsspørgsmålet i forholdet til modpartens selskab, da selskabet hæfter direkte, jf. færdselslovens § 108, stk. 1.

Det må anses for ubestridt, at klagerens kæreste påkørte modpartens bil, da hun bakkede ud fra en parkeringsplads. Herefter, og da nævnet efter det oplyste i øvrigt ikke finder grundlag for at antage, at taksatoren har godkendt anden skade end den, der efter taksatorens vurdering hidrører fra uheldet, kan nævnet ikke kritisere, at selskabet i overensstemmelse med sædvanlig praksis har udbetalt erstatning på basis af den af taksatoren foretagne taksering.

Da nævnet ej heller finder anledning til at kritisere, at selskabet i konsekvens af den samlede skadeudbetaling har opkrævet den policemæssige selvrisiko,

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

J. Hermann

udskriften bekræftes

Henning Jønsson